

De grupper, jeg før nævnte, skal fremover betale dobbelt ATP; derved stiger opsparings-tempoet.

Der sikres nu også mulighed for, at visse grupper frivilligt kan fortsætte indbetaling til ATP, når de i 50-60-årsalderen trækker sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet.

Endelig hilser vi med tilfredshed, at personer, der modtager social bistand og uddannelses-godtgørelse, nu også skal opspare ATP.

I den socialdemokratiske folketingsgruppe har vi med særlig interesse bemærket, at regeringen nu ønsker at årsregulere alle indbetalinger af ATP. Det kan man vel godt kalde en form for inflationssikring. Årsreguleringen vil sikre, at der ikke sker en udhuling af fremtidige udbetalinger fra ATP; det er klog politik.

Denne del af lovforslaget er allerede blevet udlagt som et indgreb i den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, at kritikerne glemmer, at staten nu påtager sig et pensionsopsparingsansvar over for store grupper i samfundet. I modsætning til visse kredse på arbejdsmarkedet ønsker regeringen, at disse grupper skal sikres imod udhuling, og derfor er det rigtigt at årsregulere alle indbetalinger af ATP; det er et udtryk for offensiv tankegang.

Jeg kan ikke i den anledning lade være med at tænke på, hvordan pensionsdiskussionen havde været i dag, hvis arbejdsmarkedet havde brugt ATP-værktøjet offensivt i de mange år, ATP har eksisteret. Én ting er sikker: Allerede i dag havde vi set væsentlig større udbetalinger fra ATP.

Regeringen har valgt ATP-modellen som den fremtidige opsparingsmodel for dem, der ikke er på arbejdsmarkedet. Det har, som jeg forstår det, givet anledning til en debat om modeller og opsparingsformer. Men alt i alt må det mest afgørende dog være, at der nu sker en forøget opsparing, og at alle får mulighed for at opspare i større eller mindre grad.

Der er perspektiver i det her forslag. I Socialdemokratiet glæder vi os til at være med til at bære det her forslag igennem Folketinget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre kan ikke medvirke til vedtagelsen af dette lovforslag. Vi betragter det dels som et utidigt indgreb i den frie forhandlingsret, og vi betragter det faktisk også som et i hvert fald potentielt anslag mod folkepensionen.

Vi betragter nemlig ATP som det, det er: Arbejdsmarkedets Tillægspension. Og af præcis

den grund kan vi ikke acceptere, at den gruppe, der ikke har nogen arbejdsmarkedstilknytning, nu pludselig også skal omfattes af ordningen med store meromkostninger for såvel det private erhvervsliv, som i forvejen lider under denne regerings skatte- og afgiftspolitik, som for de offentlige finanser.

Man får let den mistanke, at det her i virkeligheden handler om at skabe en forudsætning for den fortsatte udhuling af folkepensionen, som rødskovregeringen tog hul på i sin allerførste tid. Nu skal enhver dansker med eller uden fast tilknytning til arbejdsmarkedet omfattes af Arbejdsmarkedets Tillægspension, og så bliver der rum til senere at beskære folkepensionen. Den mistanke får man let, og det må undre oven på sommerens politiske forsikringer om, at folkepensionen er det klippefaste fundament for al pensionsopsparing.

Hvis det er det, regeringen har i tankerne på lang sigt, er det i øvrigt helt urimeligt over for den gruppe danskere, der er selvstændige, eller som holder sig helt uden for både arbejdsmarkedet og de offentlige overførselssystemer, for de lades nu helt i stikken. Er du kontanthjælpsmodtager, skal staten nok tage sig af din pensionsopsparing, men er du f.eks. medhjælpende hustru, ja, så må du sejle din egen sø.

Sådan tænker vi ikke i Venstre. Vi vil derfor ikke medvirke til at gøre ATP-ordningen til en social foranstaltning, og vi vender os derfor også imod forslagens hovedelement om at lade en række grupper på overførselsindkomst blive omfattet af ordningen.

Jeg sagde til en start, at vi også betragter forslaget som indgreb i den frie forhandlingsret, og her sigter jeg naturligvis til ideen om at satsregulere ATP-bidraget i stedet for som nu at lade det hvile på aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Når regeringen fra tid til anden – og det er vi i øvrigt enige i i Venstre – har travlt med i forhold til EU-lovgivningen at fastholde den danske model, hvor arbejdsmarkedsforhold i så høj grad som overhovedet muligt er aftalestof, ja, så er det beskæmmende, at man her pludselig svinger om og går den helt modsatte vej.

ATP-bidraget er jo i dag et element, der vejes ind i overenskomstforhandlingerne på linje med lønkrav osv. Nu skal det pludselig pilles ud, og stigningerne skal presses ned over de private arbejdsgivere på forhånd. Det vil skabe et omkostningspres på erhvervslivet, som vi i Venstre ikke vil medvirke til, et omkostnings-